

ДРУГАТА.

И моя тя въ кристалъ показа по-напрѣдъ,
 Като солдатынъ, съ други нѣколцина;
 Озъртамъ се и дия го навредъ,
 Но той отнигдѣ не замина.

ВОЙНИЦИ

Кули съ високи
 Зидове яки,
 Горди дѣвойки,
 Злобни, напети
 Мамятъ сърдце ти!
 Подвигътъ смѣлъ е,
 Дарътъ голѣмъ.
 Ето тржбата,
 Нека ни вика,
 Както за радостъ,
 Тѣй и за гроба.
 Въ бури се мѣта
 Буйната младостъ;
 Кули, дѣвойки
 Намъ се прѣдаватъ.
 Подвигътъ смѣлъ е,
 Дарътъ голѣмъ.
 Ето войници
 Тръгватъ отъ тамъ.

Фаустъ и Вагнеръ.

ФАУСТЪ.

Пролѣтътъ съ усмивката си жива
 На рѣки и потоци оковитѣ сломи;
 Надежда зеленѣе се по долини;